

DECYZJA KOMISJI**z dnia 26 września 2006 r.****w sprawie pomocy publicznej nr C 49/2005 (ex N 233/2005) na rzecz Chemobudowy Kraków S.A.**

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4214)

(jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/950/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag ⁽¹⁾ zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami oraz mając na względzie uwagi zainteresowanych stron ,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Planowana pomoc na rzecz spółki Chemobudowa Kraków S.A. („Chemobudowa Kraków” lub „beneficjent”), przedsiębiorstwa budowlanego będącego własnością państwa, została zgłoszona Komisji pismem z dnia 29 kwietnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 2 maja 2005 r. Dnia 20 czerwca 2005 r. Komisja zwróciła się do Polski o dostarczenie brakujących dokumentów. Zostały one dostarczone pismem z dnia 9 sierpnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 11 sierpnia 2005 r. Dnia 15 września 2005 r. Komisja przesłała pismo z prośbą o dodatkowe informacje, na które Polska odpowiedziała pismem z dnia 26 października 2005 r., zarejestrowanym dnia 27 października 2005 r.
- (2) Dnia 21 grudnia 2005 r. Komisja zdecydowała o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do dwóch zgłoszonych środków pomocy i dwóch niezgłoszonych środków pomocy przyznanych po przystąpieniu Polski do UE, ze względu na wątpliwości co do ich zgodności z zasadami wspólnego rynku. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 28 czerwca 2006 r. ⁽²⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie środków pomocy. Żadne uwagi nie wpłynęły.
- (3) Pismem z dnia 25 stycznia 2006 r., zarejestrowanym następnego dnia, Polska poinformowała Komisję o wycofaniu zgłoszenia. Pismem z dnia 7 lutego 2005 r. Komisja zwróciła się do Polski o komentarz na temat dwóch

środków pomocy publicznej, przyznanych po przystąpieniu do UE bez uprzedniego zgłoszenia Komisji. W piśmie z dnia 7 marca 2006 r., zarejestrowanym dnia 9 marca 2006 r., Polska przedstawiła swoje uwagi na temat dwóch środków pomocy i poprosiła o sprostowanie nieprawidłowych danych, jakie pojawiły się w decyzji o wszczęciu postępowania z art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Pismem z dnia 12 września 2006, zarejestrowanym dnia następnego, władze polskie udzieliły dodatkowych wyjaśnień odnośnie dwóch środków pomocy opisanych powyżej.

II. FAKTY**1. Beneficjent pomocy**

- (4) Chemobudowa Kraków jest dużym przedsiębiorstwem utworzonym w 1949 r., które w 2004 r. zatrudniało 919 osób, w tym 343 pracowników w zagranicznych oddziałach spółki (w Republice Czeskiej i Niemczech).
- (5) Chemobudowa Kraków jest spółką matką Towarzystwa Budownictwa Społecznego Krak-System S.A. („TBS”), w którym posiada 78 % akcji. Przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie budowy domów mieszkalnych i ich eksploatacja na zasadach najmu. Według polskich władz jego obroty są nieznaczne.
- (6) Beneficjent posiada 0,13 % udziałów w całym rynku budowlanym w Polsce. Ma on oddziały w Niemczech i w Republice Czeskiej, skąd pochodzi 42 % jego obrotów.

2. Środki pomocy

- (7) Polskie władze zgłosiły zamiar przyznania dwóch środków pomocy na restrukturyzację Chemobudowy Kraków. Po pierwsze, beneficjent miał otrzymać pożyczkę w wysokości 10 mln PLN (2,57 mln EUR). Pożyczka miała być poręczona hipoteką na nieruchomości, które wyceniono na 17,35 mln PLN (około 4,46 mln EUR). Po drugie, Chemobudowa Kraków miała skorzystać z odroczenia płatności na rzecz „Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych” („PFRON”) i rozłożenia spłaty na raty. Odroczone kwota miała wynosić 693 000 PLN (około 178 000 EUR).

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 28.6.2006, str. 51.

⁽²⁾ Patrz: przypis nr 1.

- (8) Oprócz środków zgłoszonych powyżej, polskie władze poinformowały Komisję o osiemnastu środkach pomocy na rzecz Chemobudowy Kraków, przyznanych w okresie od grudnia 2001 r. do maja 2004 r. Według polskich władz, wartość nominalna tych środków wynosi 8,511 mln PLN (2,19 mln EUR). Polska wnioskowała, aby nie traktować tych środków jako pomoc publiczną, twierdząc, że część z nich stanowi pomoc *de minimis*, a reszta spełnia test prywatnego wierzyciela. W stosunku do dwóch z osiemnastu środków Komisja stwierdziła, że ponieważ zostały one przyznane po przystąpieniu Polski do UE bez zgody Komisji, należy je traktować jako potencjalną nową, bezprawnie przyznaną pomoc.
- (9) Pierwszy środek przyznany po przystąpieniu Polski do UE, tj. w dniu 12 maja 2004 r. dotyczy zgody na ratalną spłatę należności w wysokości 3,164 mln PLN (0,81 mln EUR) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zwanego dalej „ZUS”). Kwota pomocy wynosi według polskich władz 147 322 PLN (37 874 EUR). Jeszcze przed decyzją wszczynającą procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, polskie władze poinformowały Komisję, że umowa ta została anulowana, gdyż Chemobudowa Kraków nie wypełniła nałożonych na nią warunków. Komisja wyraziła wątpliwości, czy beneficjent respektował powyższe zobowiązanie oraz czy ewentualny brak egzekucji należności nie stanowi dodatkowej pomocy publicznej.
- (10) Drugi środek pomocy przyznany po przystąpieniu do UE został przyznany w dniu 20 maja 2004 r. przez Naczelnika Małopolskiego Urzędu Skarbowego i polegał na rozłożeniu na raty należności w wysokości 280 000 PLN (71 979 EUR).

3. Podstawy wszczęcia postępowania

- (11) Komisja pragnęła wyjaśnić, czy osiemnaście wyżej wymienionych środków stanowi pomoc publiczną, ponieważ aby ocenić zgodność środków przyznanych po przystąpieniu do UE, musi ona uwzględnić wszystkie środki pomocy przyznane w kontekście restrukturyzacji, zwłaszcza w celu określenia, czy pomoc jest ograniczona do niezbędnego minimum. Co więcej, dwa z osiemnastu środków zostały przyznane po przystąpieniu Polski do UE. Komisja przeanalizowała omawianą pomoc w świetle wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z 2004 r.
- (12) Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE, ponieważ miała wątpliwości, czy spełnione zostały wszystkie warunki pozwalające na zatwierdzenie pomocy na restrukturyzację, a zwłaszcza czy:
- program restrukturyzacji prowadził do przywrócenia beneficjentowi długoterminowej rentowności, zważywszy, że restrukturyzacja dotyczyła przede wszystkim restrukturyzacji finansowej;

- udział własny beneficjenta w kosztach restrukturyzacji był znaczny, gdyż Komisja nie posiadała wystarczających informacji na temat jego pochodzenia;
- spółka kwalifikowała się do pomocy na restrukturyzację, skoro w 2004 r. beneficjentowi udało się wypracować zysk na działalności operacyjnej w wysokości 5,4 mln PLN (1,388 mln EUR).

III. UWAGI WŁADZ POLSKICH

- (13) Polskie władze poinformowały Komisję pismem z dnia 25 stycznia 2006 r. o wycofaniu zgłoszenia środków pomocy wspomnianych w pkt 7 powyżej.
- (14) Jeśli chodzi o dwa środki pomocy przyznane po przystąpieniu Polski do UE bez uprzedniego zgłoszenia do Komisji, Polska stwierdziła, co następuje.
- (15) W związku z pierwszym środkiem pomocy przyznanym po przystąpieniu do UE, tj. w dniu 12 maja 2004 r., opisanym w pkt 9 powyżej, Polska poinformowała, że umowa została anulowana, ponieważ Chemobudowa Kraków nie wypełniła warunków umowy. Ponadto spółka zapłaciła wszelkie należności wraz z odsetkami.
- (16) Jeśli chodzi o drugi środek pomocy przyznany po przystąpieniu do UE, tj. w dniu 20 maja 2004 r., opisany w pkt 10 powyżej, Polska stwierdziła, że spełniał on test prywatnego wierzyciela kierującego się zasadami gospodarki rynkowej i dodaje, że w przypadku gdyby Komisja nie zgodziła się z tą oceną, ów środek pomocy stanowi pomoc *de minimis*. Władze polskie zaznaczają, iż wielkość pomocy otrzymana przez beneficjenta w odpowiednim okresie trzech lat włączając w to środek pomocy opisany w pkt. 10 powyżej nie przekracza pułapu 100,000 EUR a zatem stanowi pomoc *de minimis*.

IV. OCENA POMOCY

- (17) Polska wycofała zgłoszenia dwóch środków pomocy publicznej opisanych w pkt 7 powyżej. Jednakże w celu zakończenia postępowania z art. 88 ust. 2 Traktatu WE Komisja musi ocenić dwa niezgłoszone środki opisane w pkt 9 i 10 powyżej.
- (18) W odniesieniu do środka opisanego w pkt 9 Polska potwierdziła, że ZUS nie przyznał żadnej pomocy publicznej po przystąpieniu Polski do UE. Komisja stwierdza, że w związku z anulowaniem tego środka, który nigdy nie wszedł w życie, oraz w związku z faktem, że wszystkie należności na rzecz ZUS zostały spłacone wraz z odsetkami, środek ten nie stanowi pomocy publicznej.
- (19) Jeśli chodzi o środek opisany w pkt 10 powyżej, na podstawie dostępnych informacji, Komisja stwierdza, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE jako że władze polskie potwierdzają iż pułap pomocy *de minimis* nie został przekroczony.

V. **WNIOSEK**

- (20) Komisja zauważa, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady nr 659/99 ⁽³⁾ zainteresowane Państwa Członkowskie mogą w odpowiednim czasie wycofać zgłoszenie, zanim Komisja podejmie decyzję w sprawie pomocy. W przypadku, gdy Komisja wszczęła już formalne postępowanie wyjaśniające, Komisja zamyka to postępowanie.
- (21) W związku z powyższym Komisja podjęła decyzję o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do zgłoszonej pomocy, ponieważ Polska wycofała swoje zgłoszenie.
- (22) W odniesieniu do dwóch niezgłoszonych środków Komisja uznała, że nie stanowią one pomocy publicznej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki pomocy, jakie Polska zamierzała przyznać na rzecz Chemobudowy Kraków, wynoszące 10 693 000 PLN, zostały

wycofane po otwarciu przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego. W odniesieniu do tych środków formalne postępowanie wyjaśniające stało się zatem bezprzedmiotowe.

Artykuł 2

Środek przyznany dnia 12 maja 2004 r. został później anulowany przez organ przyznający pomoc. W odniesieniu do tego środka formalne postępowanie wyjaśniające stało się tym samym bezprzedmiotowe. W odniesieniu do środka przyznanego dnia 20 maja 2004 r. Komisja uznaje, że nie stanowi on pomocy publicznej w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Polski.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 września 2006.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.